

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Κέρδη και ζημίες τής Κοινότητας σύμφωνα με τον ισολογισμό της

Ελαβα τον ιολογιομό τής Κοινότητας για το οικονομικό έτος μέχρι τις 30 Ιουνίου 2016 και τον διάβασα προσεκτικά επειδή άκουσα κάποιες ανοσίες για τον τρόπο που το διοικητικό συμβούλιο διαχειρίζεται τα εισοδήματα τού ιστορικού λαϊκού φορέα μας. Παρά τις αντίξεις συνθήκες από την απώλεια εισοδήματος εκατοντάδων χιλιάδων δολαρίων από το Κονοπικό «Μέγαρο» στο Πάτινγκτον, π Κοινότητα έδειξε πλεόνασμα \$431,565. Ο ισολογισμός είναι ένα σημαντικό δείγμα των υπηρεσιών που προσφέρει η Κοινότητα, εκκλησίες με ζημία \$190.608, γηροκομείο με κέρδη \$1.014.805, κοινωνική πρόνοια με ζημία \$107.945, παιδική φροντίδα με κέρδη \$202.384, σχολεία με ζημία \$17.561, Φεστιβάλ με ζημία \$31.099, Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου με κέρδη \$1.077, ιστορικό και πολιτιστικό κέντρο με κέρδος \$1.338 και φροντίδα μετά τις ώρες σχολείου με ζημία \$2.354.

Το οικονομικό έτος 2015-16, π Κοινότητα είχε εισόδημα \$7.745.934 και δαπάνες \$7.314.369, με πλεόνασμα \$431,565, ενώ κάποιες πλησίαζε πολύ το ένα εκατομμύριο δολάρια.

Με αυτούς τους αριθμούς μπορούμε να πούμε πως το διοικητικό συμβούλιο τής Κοινότητας διαχειρίστηκε πολύ καλά τα οικονομικά της συντηρώντας όλες τις υπηρεσίες που προσφέρει στην παροικία από παιδική φροντίδα μέχρι την φροντίδα πλικιώνων μας, τον εκκλησιασμό των πιστών, την

εκμάθηση τίς γλώσσας μας από την παιδιά και εγγόνια μας, την κοινωνική πρόνοια για τους συμπάροικους που έχουν ανάγκη και την ανάδειξη του πολιτισμού μας με τα Φεστιβάλ και το Ιστορικό και Πολιτιστικό Κέντρο.

Ακουσα από κάποιους διαμαρτυρία επειδή το συμβούλιο τής Κοινότητας χρησιμοποιεί τα κέρδη από το γηροκομείο για να καλύψει τις ζημίες από άλλες δραστηριότητες και διερωτήθηκα πόσο άσχετος μπορεί να είναι κάποιος ή και κακόβουλος για να κάνει τέτοια πρόταση. Δεν πιστεύω ούτε προς σιγμή πως οι ένοικοι στο «Ελληνικό Σπίτι» υποφέρουν από κακή μεταχείριση, πως πεινούν επειδή δεν τους δίνουν αρκετό φαγητό ή είναι κακής ποιότητας, πως οι εγκαταστάσεις είναι άθλιες. Τί παραπάνω πρέπει να κάνει η Κοινότητα για να δαπανήσει στο γηροκομείο της το κέρδος ενός εκατομμυρίου δολαρίων;

Να τους προσφέρει μαύρο χαβιάρι το πρωί και αστακό το μεσημέρι, ή να τους στέλνει για διακοπές στο Gold Coast;

Αλλά ας πούμε ότι ξοδεύει τα κέρδη του γηροκομείου στους πλικιώμενους, αλλά τότε πώς θα καλυφθούν οι ζημίες από τις εκκλησίες, τα σχολεία, την κοινωνική πρόνοια, ή το Φεστιβάλ; Να κλείσουμε τις εκκλησίες, τα σχολεία, να σταματήσουμε την βοήθεια των συμπαροίκων μας που έχουν ανάγκη και καταργήσουμε το Φεστιβάλ;

Η Κοινότητα δεν διαφέρει από μια μεγάλη επιχείρη-

ση που καλύπτει τις ζημίες σε κάποιους τομείς των δραστηριοτήτων της από τα κέρδη άλλων τομέων. Θα μπορούσε να ήταν καλύτερα τα αποτελέσματα στον ισολογισμό; Δεν γνωρίζω, ούτε θα κρίνω αν και όποιος είναι έξω από τον χορό πολλά τραγούδια ξέρει.

Κατά τη γνώμη μου, άλλωστε, το άμεσο πρόβλημα για την Κοινότητα δεν είναι το οικονομικό, ούτε καν πιο κόντρα για το αν πρέπει να πωληθεί ή όχι το Μέγαρο στο Πάτινγκτον. Το επείγον πρόβλημα είναι η ανανέωση τής αιωνόβιας Κοινότητας για να μπορέσει να συνεχίσει τις δραστηριότητές της και πρέπει να βρούμε τρόπους για να ελκύσουμε την νέα γενιά, αρχίζοντας από αυτούς και αυτές που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν μέσα στην Κοινότητα, που την έζησαν και την αγαπούν αλλά είναι απογοπιευμένοι. Ασφαλώς, όμως, δεν πρέπει να αποκλείουμε κανέναν άλλο νέο που θέλει να ασχοληθεί με την διοίκηση τής Κοινότητας και έχει τα προσόντα.

Δεν υποτιμώ καθόλου την τεράστια προσφορά των πλικιώμενων στην Κοινότητα, ούτε λέω πως πρέπει να τους αντικαταστήσουμε όλους γιατί πιο περί τους είναι πολύτιμη, όμως πρέπει ν' αρχίσει σταδιακά πιο εύσοδος των νέων στο διοικητικό συμβούλιο και οι πλικιώμενοι θα πρέπει να δείχνουν κατανόηση, σαν να είναι δικά τους παιδιά. Τί να την κάνουμε μια Κοινότητα με περιουσία εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων όταν λείπουν οι νέοι;

Ο Μπομπ Μένζις και η Ιστορία

Σε ρόλο δημοσιογράφου ήταν προχθές Κυριακή ο πρών πρωθυπουργός, Τζον Χάουαρντ και όπως ομολογεί τού άρεσε, επειδή έπαιρνε συνεντεύξεις από επώνυμους συζητώντας τον ρόλο του Ρόμπερτ Μένζις στη σύγχρονη Αυστραλία. Οι γνώμες είναι δικασμένες ανάμεσα στον Τζον Χάουαρντ και τον Μάλκολμ Τέρνημπουλ που θεωρούν τον Μπομπ Μένζις σαν οραματιστή πήγεται που έθεσε τα θεμέλια τής σύγχρονης Αυστραλίας και αυτούς που τον θεωρούν σαν μια πολιτική μετριόπτα.

Φυσικά, η αλήθεια βρίσκεται κάπου στη μέση, όπως έχω ήδη γράψει, επειδή υπάρχει η εσωτερική και οικονομική πολιτική τού Μένζις και η εξωτερική πολιτική ο Μένζις ήταν φανατικός αντικομμουνιστής και ρατσιστής, που με δημοψήφισμα απέτυχε να θέσει εκτός νόμου και επέβαλε την πολιτική τής Λευκής Αυστραλίας στην μετανάστευση. Πράγματα με τα οποία διαφωνούσαν όσοι τον καταψήφιζαν, κυρίως οι οπαδοί του Εργατικού Κόμματος.

Η εσωτερική πολιτική τού Μένζις, αλλά και η εξωτερική πολιτική του,

δεσμευμένος άρρηκτα με την βρετανική αυτοκρατορία, το πολίτευμα τής μοναρχίας. Ο Μένζις ήστειλε νεαρούς Αυστραλούς να σκοτωθούν στην Κορέα και το Βιετνάμ, ενώ υπέστη διπλωματικό εξευτελισμό στην Κρίση τού Σουέζ.

Ομως, πάντα κατά τη γνώμη μου, στην οικονομική πολιτική ήταν γίγαντας σε σύγκριση με τους σημερινούς Λίμπεραλ και Εργατικούς πηγέτες. Τί σχέση μπορεί να έχουν ο Χάουαρντ και ο Τέρνημπουλ, ή ο Ραντ, η Γκίλαρντ και ο Σόρτεν με τον Μένζις.

Ο οποίος, ούτε ιδιωτικοίσσεις κερδοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις, ούτε την φορολογία των εχόντων και κατεχοντων μείωσε για νω βοηθήσει δίθεν την οικονομική ανάπτυξη. Στην εποχή τού Μένζις υπήρχε ραγδαία οικονομική ανάπτυξη που απορρόφησε εκατομμύρια μεταπολεμικούς μετανάστες και όρεξη να είχες για δουλειά, ενώ ο μισθός σου αυξανόταν κάθε τρεις μήνες ανάλογα με την αύξηση στον τιμάριθμο. Σήμερα, συμβαίνει το αντίθετο ακόμη και από τους Λίμπεραλ θαυμαστές τού Μένζις που προσκυνούν τις μεγάλες επιχειρήσεις και έχουμε ξεμείνει από βιομηχανίες και μάλλον θα καταλήξουμε γκαρσόνια για τα εκατομμύρια τουριστών που έλκυσαν.

Οι καραγκιόζηδες

Οι καραγκιόζηδες

Το «καθήκον» του λέει ότι έκανε ένας από τους δύο δημοσιογράφους που μεταφίεστηκαν με περούκες και γυαλιά πλίου για να παρακολουθούν τον υπουργό Νίκο Παππά. Γιατί μεταφίεστηκαν οι δημοσιογράφοι τού Alpha και τού Star; Προφανώς για να κάνουν τσακωτό τον υπουργό που επέβαλε τις άδειες στα τηλεοπτικά κανάλια. Αυτό δεν είναι δημοσιογραφία, καραγκιόζλικι είναι γιατί ο δημοσιογράφος που σέβεται το επάγγελμά του κάνει την έρευνά του για τους πολιτικούς που υποπτεύεται, χωρίς περούκες και μαύρα γυαλιά.

Τί δείχνει αυτό; Την απόγνωση των καναλαρχών που έκαναν τα προνόμια τους και προσπαθούν να εκδικήσουν τον αρμόδιο υπουργό, μήπως τον «συλλάβει» ο φακός τους σε ύποπτη κατάσταση. Τέτοιο χάλι, αλλά τουλάχιστον έχουν την υποστήριξη τού κακομαθημένου, Κυριάκου Μπασσοτάκη, που θέλει εκλογές εδώ και τώρα, επειδή νομίζει ότι η πρωθυπουργία είναι σαν τα παιχνίδια που τού αγόραζε ο μπαμπάς όταν έκλαιγε και κτυπούσε πεισμωμένος τα πόδια του στο έδαφος...

Άναγκα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Οι δανειστές διαφωνούν με τις προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης για τη στελέχωση της διοίκησης του υπερταμείου. Λένε ότι τα συγκεκριμένα πρόσωπα έχουν πολιτικό στίγμα ή σχέσεις με υπουργούς και βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, ο κ. Ζακ Λε Παπ που αυτοί θέλουν για επικεφαλής έπεισε μόλις τώρα στη Γη; Το ότι ήταν στενός συνεργάτης της δεξιάς και με ανοιχτούς λογαριασμούς με τη Δικαιοσύνη Λαγκάρντ την περίοδο που ήταν υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας (επί Σαρκοζί), δεν έχει καμιά σημασία; Εντάξει είμαστε σε εποπτεία, δεν είμαστε όμως και πλήθιοι!»

Καλόσ!

- Μπράβο αγόρι μου που κάνεις το σταυρό σου!
- Μα είδες πάτερ μου τί γυναικάρα πέρασε;

Ακόμη ένα: